

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	22XCdo/150/2016
Identifikačné číslo spisu:	1512223646
Dátum vydania rozhodnutia:	04.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1512223646.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 7C/160/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/280/2015-150 zo dňa 15. decembra 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením č.k. 8Co/280/2015-150 zo dňa 15.12.2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) č.k. 7C/160/2012-125 zo dňa 10.12.2014, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20,- € za odvolanie podané proti rozsudku súdu prvej inštancie. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

2. Proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s návrhom na jeho zrušenie, ako aj zrušenie ním potvrdeného uznesenia prvoinštančného súdu. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, keď súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý vyrubený byť nemal a tým jej odňali možnosť konať pred súdom [§ 241 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.].

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodovanie o dovolaní [§ 35 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané naň oprávneným subjektom, reprezentovaným zamestnankyňou s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), skúmal bez

nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

4. Podmienky prípustnosti dovolania najvyšší súd (postupujúci inak v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 C.s.p. už podľa takéhoto zákona, nadobudnutosťou účinnosť až po začatí dovolacieho konania) posúdil podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p. Dôvodom tu bola nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

5. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/ 2014 alebo 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

6. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

7. Výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu neprípustným dovolaním zavinila žalobkyňa. Princípiálne by preto bolo namieste priznanie náhrady trov konania jej protistrane, v prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (§ 256 ods. 1 C.s.p. a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 C.s.p.).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.